

Hungarian case text

Congrád County Court

6 June 2007

ELŐZMÉNYE:

Csongrád Megyei Bíróság
6. G. 40.008/2007/12. szám

A   M A G Y A R   K Ö Z T Á R S A S Á G   N E V É B E N   !

A Csongrád Megyei Bíróság a dr. Tuller András ügyvéd (1055 Budapest V., Balassi Bálint u. 25., fszt. 5.) által képviselt felperes neve. (felperes címe) felperesnek – a dr. Varga László egyéni ügyvéd (6721 Szeged, Tisza Lajos krt. 7-9., II. emelet 11.) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes elleni – vételár megfizetése iránti perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T   :

Kötelezi a megyei bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 13.277,65 eurót (tizenháromezer-kétszázhetvenét) eurót és 65/100 eurocentet, ennek 2006. szeptember hó 28. napjától a kifizetésig járó, a mindenkori német jegybanki alapkamat 8 (nyolc) %-kal növelt összegű késedelmi kamatát, valamint 360.000.- (háromszázhatvanezer) Ft perköltséget.

A megyei bíróság a fenti marasztalási összegből 10.934,85 (tízezer-kilencszázharmincnégy) euró és 85/100 eurocent összegre az ítéletet fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítja.

Ezt meghaladóan a keresetet   e l u t a s í t j a .

Ez ellen az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet 3 példányban ennél a bíróságnál kell előterjeszteni a Szegedi Ítéltáblához címezve.

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el a fellebbezést, ha ezt a felek kérték, továbbá ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, avagy csupán az ítélet indokolása ellen irányul, és a fellebbező fél a fellebbezésében nem kérte tárgyalás tartását, továbbá ha bármely okból a másodfokú bíróság a tárgyaláson kívüli elbírálást tartja indokoltnak.

Ha a fellebbező fél akár a fellebbezésében, akár a másodfokú bíróság felhívására, illetőleg a fellebbező fél ellenfele a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri, a fellebbezést tárgyaláson kell elbírálni.

INDOKOLÁS :

A magyarországi székhelyű alperes megrendelésére a németországi székhelyű felperes ruházati termékeket szállított 13.277,65 euró értékben. A felperes a rendelés visszaigazolás elnevezésű okiraton feltüntette, hogy a teljes kifizetésig az áru az ő tulajdonában marad (6/A/1.). Az alperes a megrendelt és leszállított áru ellenértékét nem fizette meg.

A megyei bíróság ezt a tényállást a Csongrád Megyei Bíróság 3. Gpk. 50.094/2006. számú fizetési meghagyása és mellékletei, az ellentmondás, a 2. sorszámú és 4. sorszámú felperesi előkészítő iratok, a 6. sorszámú alperesi előkészítő irat tartalma, valamint a felek tárgyalási előadásai alapján állapította meg.

A felperes 12. sorszám alatt módosított és pontosított keresetében az alperest 13.277,65 euró vételár és az annak behajtásával kapcsolatos eljárás kapcsán felmerült további 2.191,48 euró költség és mindezeknek 2006. szeptember hó 28. napjától a kifizetésig terjedő időre járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét azzal indokolta, hogy az árukat az alperes birtokába adta, aki azokat át is vette, ám az ellenértéket a mai napig nem fizette meg, és az ellenérték megfizetésével kapcsolatos eljárása indokolt költségeit is érvényesíteni kívánta. Utalt arra, hogy álláspontja szerint a Bécsi Vételi Egyezmény rendelkezései irányadóak, ennek megállapíthatósága hiányában a magyar jog szerint is alapos a követelése.

Az alperes a keresetet 10.934,85 euró összegben elismerte, ezt meghaladóan annak elutasítását kérte (12. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 2. bekezdése). Érvélete szerint a felek jogviszonyára a Bécsi Vételi Egyezmény nem alkalmazható, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a felek között bizományosi szerződés jött létre, de amennyiben a szerződés adásvételnek minősülne is, annak tulajdonjog fenntartásos formája a Bécsi Vételi Egyezmény alkalmazását kizárja. Az elismerést meghaladó összegszerűség körében számításmenetét akként adta elő, hogy álláspontja szerint 12.815,85 euró elszámolás alá eső összeg szerepeltetése mellett ebből levonásba kell helyezni az alperesnél lévő kifizetetlen felperesi árukészlet őrzésével felmerült havi 80.- eurós összeget, amely 10 hónapra 800.- eurót tesz ki, és a még meglévő 1.081.- eurós árukészletet, amely összesen 1.881.- eurót jelent, ezt levonva a 12.815,58 euróból, adódik az elismerés szerinti 10.934,85 eurós összeg (8. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 2. és 3. bekezdése).

A kereset nagyobb részt alapos.

A bíróságnak mindenekelőtt az alkalmazandó jog kérdésében kellett döntenie. E vonatkozásban valóban a Magyarországon az 1987. évi 20. számú tvr.-rel kihirdetett Bécsi Vételi Egyezmény rendelkezéseit kellett vizsgálni abból a szempontból, hogy a perbeli jogügylet az egyezmény hatálya alá tartozó-e avagy sem. Az egyezmény alkalmazási körét akként határolja körül, hogy a különböző államokban telephellyel rendelkező felek között áruk adásvételére vonatkozó szerződésekre alkalmazandó akkor, ha ezek az államok szerződő államok, vagy a nemzetközi

magánjog szabályai valamely szerződő állam jogának alkalmazásához vezetnek. Az a tény, hogy a felek telephelye különböző államokban van, nem vehető figyelembe, ha ez sem a szerződésből, sem a felek üzleti kapcsolataiból, illetve bármely általuk tett közlésből – a szerződéskötést megelőzően vagy a szerződéskötés időpontjában – nem tűnik ki. Jelen esetben nyilvánvaló a rendelés visszaigazolás adataiból és az ügy egyéb okirattal bizonyított körülményeiből, hogy a vevő magyarországi telephellyel rendelkező cég, és ez a cég németországi telephellyel rendelkező cégtől rendelte és kapta meg az árut, így tehát legkésőbb a szerződés létrejöttékor mindkét fél előtt ismert volt, hogy a felek az egyezmény szerinti különböző telephelyen vannak. Az pedig, hogy jogviszonyuk adásvételi szerződésnek minősül, nyilvánvaló abból az igazolt szövegezésből is, hogy a rendelés visszaigazolás megfelelő rovata szövegezésében az eladó felperes a tulajdonjogát a vételár teljes kiegyenlítéséig fenntartotta. Ez pedig az adásvételi szerződések körében jellemző, és a magyar jogban a Ptk. 368. §-ában is szabályozott jogcselekményt jelent. A felek ügylete tehát adásvételi szerződésnek minősül, így tehát a Bécsi Vételi Egyezmény a felek perbeli jogviszonyára alkalmazandó.

Ezen egyezmény 7. cikkének (2) bekezdése szerint az egyezményben szabályozott ügyekkel összefüggő mindazokat a kérdéseket, amelyekre az egyezmény kifejezett rendelkezést nem tartalmaz, az egyezmény alapjául szolgáló általános elvekkel vagy – ilyen elvek hiányában – a nemzetközi magánjog szabályai alapján alkalmazandó jog rendelkezéseivel összhangban kell megoldani. A 11. cikk szerint az adásvételi szerződést nem szükséges írásba foglalni, sem írásos módon bizonyítani, és az más alakszerűséghez sincs kötve. A szerződés bármely módon bizonyítható, ideértve a tanúvallomást is. A 23. cikk szerint a szerződés abban az időpontban jön létre, amikor az egyezmény rendelkezései értelmében az ajánlat elfogadása hatályossá válik. Az 58. cikk (1) bekezdése szerint ha a vevő nem meghatározott más időpontban köteles fizetni, úgy a fizetést akkor kell teljesítenie, amikor az eladó a szerződésnek és az egyezménynek megfelelően a vevő rendelkezésére bocsátja az árut, vagy a rendelkezési jogot megtestesítő okmányokat. Az 59. cikk szerint a vevő a szerződésben és az egyezményben meghatározott, vagy azok alapján meghatározható időpontban az eladó részéről történő felszólítás nélkül, illetőleg az eladó által teljesítendő bármely alakiságtól függetlenül köteles a vételárat megfizetni. A 62. cikk szerint az eladó követelheti a vevőtől a vételár megfizetését, az áru átvételét vagy egyéb kötelezettségei teljesítését, feltéve, hogy a jogsértés orvoslására nem vett igénybe olyan eszközt, amely összeférhetetlen követelésével. A 71. cikk szerint bármelyik fél felfüggesztheti kötelezettségeinek teljesítését, ha a szerződés megkötését követően láthatóvá válik, hogy a másik fél kötelezettségének lényeges részét nem teljesíti, teljesítési képességének vagy hitelképességének súlyos fogyatékossága, vagy a szerződés teljesítésének előkészítésében, vagy a szerződés teljesítésében kifejtett magatartása eredményeként.

Mindezekből megállapíthatóan a felperes a Bécsi Vételi Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően eljárva érvényesítette igényét, mely vételár követelésben nyilvánult meg. Ezért a megyei bíróság az alperest a fent idézett egyezményben foglalt rendelkezések alkalmazásával kötelezte a felperes részére a vételár megfizetésére. Tekintettel arra, hogy az egyezmény 78. cikke akként rendelkezik, hogy ha valamelyik fél elmulasztja a vételár megfizetését, vagy bármely más összeg megfizetésével hátralékban van, ezen összegek után a másik fél – a 74. cikk szerint őt megillető kártérítés követelésére vonatkozó jogának korlátozása nélkül – kamatra jogosult, a megyei bíróság késedelmi kamatban is marasztalta az alperest, figyelemmel arra, hogy az egyezmény 79. cikkében írt mentesítő okok egyike sem forog fenn.

Miután az egyezmény a kamat mértékére nem tartalmaz rendelkezéseket, az egyezmény már korábban idézett 7. cikk (2) bekezdése folytán alkalmazandó a kamat mértéke vonatkozásában a Nemzetközi magánjogról szóló többször módosított 1979. évi 13. sz. tvr. 25. § a) pontja,

mely szerint a szerződésre vonatkozó jog annak az államnak a joga, amelyben a szerződés megkötésének időpontjában az adásvételi szerződésnél az eladónak a lakóhelye, szokásos tartózkodási helye, illetve a székhelye vagy a telephelye van. Ez jelen esetben Németország, így a kamat mértéke tekintetében a német jogot kell alkalmazni.

A bíróság a Nemzetközi Magánjogról szóló fent említett jogszabály 5. § (1) bekezdése alapján hivatalból tájékozódott az általa nem ismert külföldi jogról, és e hivatalbóli tájékozódás eredményeként megállapította, hogy a perbeli jogvitában a német Ptk. (BGB) 288. § (2) bekezdése szerinti, 2003. január 1. napjától hatályos rendelkezése alkalmazandó, mely szerint a kamat mértéke késedelem esetén a jegybanki alapkamat 8 %-kal növelt összegével azonos. (Az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztálya által a Fejér Megyei Bíróság megkeresésére adott IM/NEMZM62003/NKPOLG 7/6729. számú tájékoztatója, mely a Fejér Megyei Bíróság előtt Gf. 40.078/2003/5. számon a felperes és az alperes elleni perében adott tájékoztatás).

Ami pedig az alperesnek a beszámítási kérelmét illeti, azt a megyei bíróság nem találta megalapozottnak, figyelemmel arra, hogy az alperes olyan ingóságok őrzési díját kívánta beszámítani, amelyek az ő birtokába a perbeli adásvételi szerződés kapcsán kerültek, tehát amelyeket megvett, ugyanezen okból nem számíthatja be azon áruk értékét, amelyek nála megvannak, hiszen azokat a felperes az adásvételi szerződés alapján adta az alperes birtokába. Figyelemmel arra, hogy a felek a szerződéstől nem álltak el, a szerződés rendelkezései szerint ezen áruk az alperest illetik a vételár teljes kiegyenlítésének pillanatától, figyelemmel a tulajdonjog fenntartással történt adásvételre.

Miután a peradatok szerint még csak nem is valószínűsített, hogy az alperes a felperessel szemben bármikor is szavatosi kifogást támasztott volna, az alperesnek a készletek eladhatatlanságára vonatkozó megjegyzése a peres felek jogviszonyának elbírálásában közömbös, mindezekre figyelemmel a beszámítási kérelme tényalap hiányában megalapozatlan azzal, hogy a vételártartozás tekintetében a per egyéb adataként nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes alkalmazottja által a felperesnek küldött e-mail-ban még a teljes vételártartozást elismertként jelzi, és ezen nyilatkozatát, működését az alperes utóbb a per folyamán jóváhagyta.

A megyei bíróság a mindezek alapján nagyrészt pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdés első mondata alapján kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére, mely perköltség a felperest képviselő ügyvédnek a többször módosított 32/2003. (VIII. 22.) IM sz. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti arányos munkadíjából, valamint a felperes által lerótt kereseti eljárási illeték arányos részének összegéből áll.

Szeged, 2007. június hó 6. napján.

Dr. Szűcs Károly sk.
megyei bíró

A kiadmány hitelül: